

РЕШЕНИЕ

№ 4775

гр. София, 02.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **121** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Т. Н. П., против Решение № ЗАП-989/11.12.2019г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, в частта с която се отказва достъп до обществена информация, по заявление на сдружението № ДОИ-01-47/22.11.2019г.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт поради противоречие с материалноправните разпоредби и липса на мотиви. По същество се иска неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган с указания за предоставяне на информацията. Претендира разноси за държавна такса.

Ответникът – от Изпълнителния директор на ИАГ, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да се произнесе с решение, с която да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище.

След като се запозна с приложените и приети по делото писмени доказателства, съдът установява от фактическа страна следното :

Със Заявление № ДОИ-01-47/22.11.2019г., оспорващата страна е сезирала кмета на министъра на земеделието, храните и горите с искане да ѝ бъде предоставен достъп до обществена информация, свързана с 103 бенефициери, получили държавна помощ при

извършени сделки за замени на горски територии.

По така подаденото заявление е издадено оспореното в настоящето производство решение, с което в т.2 е отказан достъп до заявената информация. За да постанови своя акт, административният орган е приел че същата не попада в приложното поле на чл.2, ал.1 от ЗДОИ.

При така установената фактическа обстановка и като взе предвид становищата на страните, съдът прави своите правни изводи:

Жалбата е ДОПУСТИМА. Подадена е от лице с правен интерес да оспорва, в законоустановения срок, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол..

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Процесният отказ, е издаден от компетентен орган като между страните този факт не се спори.

Оспореният отказ е издаден при спазване на предвидената от закона форма - писмена, но при извършени съществени нарушения на административно производствените правила и при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

За да постанови своя отказ, административният орган е изложил мотиви, които на практика представляват дословно пресъздаване на относимите към казуса разпоредби от ЗДОИ, без обаче да се очертават обаче конкретни факти и обстоятелства от обективната действителност, които да се приемат като съображения за постановяване на формирания отказ.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Задължените по закон субекти да предоставят информация са посочени в чл. 3 от ЗДОИ. Заявителят е субект на правото да получи исканата информация, съгласно чл. 4 от ЗДОИ, а СО е задължен субект за предоставянето и – чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като той предвижда ограничение – когато информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки,

изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Изключение от приложното поле на закона представлява информацията, предоставяна във връзка с административното обслужване на гражданите и юридическите лица, както и информацията, която се съхранява в Националния архивен фонд на Република България – чл.8 ЗДОИ. От приложното поле на закона е изключен и достъпът до лични данни – чл.2, ал.5 ЗДОИ. "Лични данни", според дефиницията на § 1, т.2 ДР ЗДОИ, са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност.

В случая, поисканата информация касае публични средства, т.е такива, които са свързани с държавни помощи, която информация съдът намира, че представлява обществена служебна информация по смисъла на чл.2 и чл.11 чл.2 ЗДОИ.

Не на последно място съдът намира, че е налице надделяващ обществен интерес по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, което винаги следва да бъде съобразено и обсъдено от органа. В този смисъл следвало заявителят да го обоснове, е неоснователно. Чрез предоставянето на исканите сведения се цели разкриване на информация, която може да съдържа данни за корупция и злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект, който извод следва и от разпоредбата на § 1, т. 5, б. "е" от ДР на ЗДОИ, която въвежда презумпция на наличие на обществен интерес, когато сведенията и данните са свързани със стопанската дейност и засягат условията, правата, задълженията, санкциите, сроковете, определени в договор, по които едната страна, както в случая, е задължен субект по чл. 3 от закона.

Развитите в обстоятелствената част на жалбата твърдения и съображения на оспорващия се споделят изцяло от съда, който ги намира за основателни и извежда своите окончателни правни изводи при прилагане на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът не доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни правни последици за оспорващата страна.

Предвид горното, настоящата инстанция прима, че оспореното решение в тази му част е незаконосъобразно издадено, в противоречие на материалноправните правните разпоредби и като такова следва да се отмени, а преписката да се върне на

административния орган за ново произнасяне при съобразяване с мотивите, дадени в настоящия съдебен акт.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати ан оспорващия сторените по делото разноси в размер на 10лв. държавна такса, своевременно поискани в до приключване на устните състезания

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд София - град, второ отделение, 28-ми състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ Решение № ЗАП-989/11.12.2019г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите, в частта с която се отказва достъп до обществена информация, по заявление на сдружението № ДООИ-01-47/22.11.2019г.

ИЗПРАЩА преписката на кмета на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция по горите за произнасяне в тази му част, съобразно указанията в мотивите на настоящото решение в 14 – дневен срок от получаване на административната преписка.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: